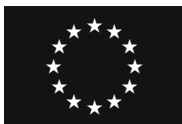

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

PRELIMINÄR VERSION
2006/2101(INI)

16.5.2006

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om tjänster av allmänt intresse
(2005/2101(INI))

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Föredragande: Bernhard Rapkay

Föredragande av yttrandet (*):

József Szájer, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

(*) Förstärkt samarbete mellan utskott – artikel 47 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	9

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om tjänster av allmänt intresse (2005/2101(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med rubriken ”Vitbok om tjänster av allmänt intresse” (KOM(2004)0374),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram: Sociala tjänster av allmänt intresse i Europeiska unionen” (KOM(2006)0177),
- med beaktande av artikel 36 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna gällande tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse,
- med beaktande av artiklarna 2, 5, 16, 73, 86, 87, 88 och 295 i EG-fördraget,
- med beaktande av artiklarna I-3, I-5 och III-122 i fördraget om upprättande av en konstitution för Europa,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om tjänster i allmänhetens intresse, särskilt resolutionen av den 13 november 2001 till kommissionens meddelande ”Tjänster i allmänhetens intresse i Europa” (KOM(2000)0580)¹ och resolutionen av den 14 januari 2004 till kommissionens grönbok om tjänster i allmänhetens intresse (KOM(2003)0270)² samt resolutionen av den 22 februari 2005 om statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster³,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2006 om Europaparlamentets och rådets förslag till direktiv om tjänster på den inre marknaden (KOM(2004)0002)⁴,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet i Lissabon den 15 och 16 mars 2000, Europeiska rådet i Nice den 7, 8 och 9 december 2000, Europeiska rådet i Laeken den 14 och 15 december 2001 samt Europeiska rådet i Barcelona den 15 och 16 mars 2002 om tjänster i allmänhetens intresse,
- med beaktande av EG-domstolens rättskipning när det gäller tjänster i allmänhetens intresse, särskilt ”Teckal-domen” av den 18 november 1999⁵, ”Chronopost-domen” av den 3 juli 2003⁶, ”Altmark-domen” av den 24 juli 2003⁷, ”Halle-domen” av den 11 januari 2005¹ och domen av den 13 januari 2005²,

¹ EGT C 140 E, 13.6.2002, s. 153.

² EUT C 92 E, 16.4.2004, s. 294.

³ EUT C 304 E, 1.12.2005, s. 117.

⁴ *Antagna texter*, P6_TA(2006)0061.

⁵ Mål C-107/98, Teckal Srl/Comune di Viano och Azienda Gas-Acqua Consorziale (AGAC) di Reggio Emilia (REG 1999, s. I-8121).

⁶ De förenade målen C-83/01 P, C-93/01 P och C-94/01 P, Chronopost m.fl. (REG 2003, s. I-6993).

⁷ Mål C-280/00, Altmark Trans GmbH och regeringspresidiet Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark

- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för kultur och utbildning, utskottet för rättsliga frågor, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för transport och turism, utskottet för internationell handel, utskottet för industrifrågor, forskning och energi samt utskottet för regional utveckling (A6-.../2006), och av följande skäl:
 - A. Den europeiska integrationen har tre principer som referensram, nämligen
 - solidaritet, som förenar och som grundar sig på målen för den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen,
 - samarbete, som skall möjliggöra att de transnationella och europeiska strävandena i EU:s fördrag och program genomförs, och
 - konkurrens, som skall möjliggöra att EU:s inre marknad genomförs på grundval av bestämmelserna för den sociala marknadsekonomin, och regleras av en konkurrensrätt som utgör en viktig demokratisk rättighet, för att begränsa statens makt och framför allt också ekonomiskt maktmissbruk samt garantera skydd för konsumenterna.
 - B. Tjänster i allmänhetens intresse är ett av de områden där spänningsförhållandet mellan dessa tre principer för närvarande utövar det starkaste trycket, och där nödvändigheten av politiska åtgärder och lagstiftningsåtgärder är mest märkbar.
 - C. Tillgängligheten till effektiva tjänster i allmänhetens intresse är en fast beståndsdel i alla medlemsstaters ekonomiska system, samhälls- och socialsystem samt i EU:s sociala modell, och den är helt olika utformad i varje medlemsstat. Målet med ett framgångsrikt slutförande av den inre marknaden måste få EU att främja införandet av högkvalitativa och effektiva tjänster i allmänhetens intresse för var och en.
 - D. Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen i artikel 5.2 i EG-fördraget har medlemsstaterna och deras lokala myndigheter ensamrätt att besluta om vilka tjänster som ryms under begreppet ”tjänster i allmänhetens intresse” och vilket som är det lämpligaste sättet att förvalta dem.
 - E. Det måste skapas ökad rättssäkerhet för förenligheten mellan bestämmelserna för den inre marknaden och konkurrensen respektive bestämmelserna om den korrekta funktionen för tjänsterna i allmänhetens intresse, så att de nationella, regionala och lokala myndigheternas behörighet för att tillhandahålla tjänsterna i allmänhetens intresse kan garanteras.
 - F. De sektorsvisa EU-direktiven för tjänster i allmänhetens intresse, som utförs i nätverk av näringslivsgrenar och inom andra sektorer där en öppning av marknaden uppnåtts eller inletts, utgör en tillförlitlig ram, men direktiven erbjuder inte tillräcklig rättssäkerhet för alla områden som omfattas av tjänsterna i allmänhetens intresse.
 - G. Större delen av de sektorsvisa initiativen för att öppna den inre marknaden för tjänster i allmänhetens intresse samt förslagen till ett tjänstedirektiv³ orsakar dels förvirring, dels

GmbH (REG 2003, s. I-7747).

¹ Mål C-26/03, Stadt Halle och RPL Recyclingpark Lochau GmbH mot Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna (REG 2005, s. I-1).

² Mål C-84/03, kommissionen mot Spanien (REG 2005, s. I-139).

³ Kommissionens förslag av den 25 februari 2004 till Europaparlamentets och rådets direktiv om tjänster på den

uppvisar de innehållsmässiga motsägelser, som återigen utlöser rättstvister och domstolsförfaranden.

- H. EG-fördraget hänvisar i artikel 16 och artikel 86.2 visserligen till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, men definierar dem inte. Tjänster av allmänt intresse nämns överhuvudtaget inte i EG-fördraget utan har endast införts av kommissionen inom ramen för ett meddelande. Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse undantas i tjänstedirektivet enligt Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 februari 2006 från tillämpningsområdet i artikel 16 i EG-fördraget och tjänster av allmänt intresse undantas helt från tjänstedirektivet. Allt detta gör en entydig avgränsning omöjlig på grund av bristande definition.
- I. De olika former av förvaltning och partnerskap mellan de ekonomiska aktörer som är anförtrödda dessa tjänster stöds i högre utsträckning än tidigare, och detta bör ske med bibehållande av medlemsstaternas ansvar för att tillhandahålla dessa tjänster till förmån för framtida effektiva och högkvalitativa tjänster.
- J. Gemenskapens mål med en hög konsumentskyddsnivå bör här i högre grad stå i blickpunkten genom att man stärker rätten till information och överklagande för dem som mottar tjänsterna i allmänhetens intresse, beaktar deras ekonomiska intressen som sig bör och erkänner deras anspråk på effektiv rättshjälp, i händelse att dessa rättigheter inte uppfylls.
1. Europaparlamentet fastslår att dess tidigare resolutioner om tjänsterna i allmänhetens intresse av den 13 november 2001, 14 januari 2004 och 22 februari 2005 äger giltighet även i fortsättningen.
 2. Europaparlamentet understryker att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse tillhandahålls på en europeisk inre marknad, och därför är underkastade EU:s lagbestämmelser om den inre marknaden, offentlig upphandling, konkurrens och statligt stöd.
 3. Europaparlamentet föreslår att man för tjänsterna i allmänhetens intresse å ena sidan skiljer mellan de tjänster som är marknadsrelaterade, som framför allt finansieras av användaren och som i EG-fördraget betecknas som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och är underkastade bestämmelser för allmännyttiga skyldigheter eller samhällsomfattande tjänster, och å andra sidan de tjänster som inte är marknadsrelaterade, framför allt finansieras med offentliga medel och som betecknas som tjänster av allmänt icke-ekonomiskt intresse.
 4. Europaparlamentet beklagar att EG-domstolen med sin rättskipning och kommissionen genom sin tolkning i enskilda fall bestämmer de gällande reglerna för detta område.
 5. Europaparlamentet anser därför att till förmån för
 - lokala, regionala och nationella myndigheter, så att de i alla medborgares intresse skall kunna erbjuda och garantera lämpliga tjänster inom en entydigt avgränsad ram av bestämmelser om konkurrensen och den inre marknaden,
 - företag (offentliga, med vinstintresse eller de som arbetar utan vinstsyfte) som producerar eller tillhandahåller sådana tjänster, för att dessa skall känna till vilka villkor och skyldigheter som kan åläggas dem av myndigheterna enligt gällande rätt och av tvingande allmänintresse, och

inre marknaden (KOM(2004)0002). Ändrat genom förslag av den 4 april 2006 (KOM(2006)0160).

- konsumenterna av dessa tjänster, så att de är säkra på att erbjudandena innehåller lämpliga villkor för tillgänglighet, kvalitet, överkomlighet etc.,
- måste ökad rättssäkerhet skapas genom lagstiftning, med målet att fastslå gemensamma koncept och principer.
6. Europaparlamentet understryker att nuvarande sektorsanpassade gemenskapsbestämmelser på detta område inte får ifrågasättas, och att nödvändigheten av sektorsanpassade bestämmelser måste beaktas.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka rättssäkerheten för de sociala tjänsterna och hälsovården och lägga fram förslag om detta.
 8. Europaparlamentet föreslår att en ansvarig myndighet, då den avser att fastslå inrättandet av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, skall utfärda en motsvarande rättsakt, där i förväg klart definierade och beslutade allmännyttiga skyldigheter anges, som skall åläggas producenten av den aktuella tjänsten.
 9. Europaparlamentet föreslår att en ansvarig myndighet, då den avser att finansiera tjänster i allmänhetens intresse på annat sätt än genom en direkt finansiering ur sin allmänna budget, skall besluta om en av följande finansieringsformer, med beaktande av bestämmelserna i EG-fördraget, särskilt artikel 86.2: Beviljande av ensamrätt och särskilda rättigheter, beviljande av ersättning för tillhandahållande av allmänna tjänster, utnyttjande av en fond för tillhandahållandet av allmänna tjänster eller inrättande av ett enhetligt avgiftssystem.
 10. Europaparlamentet föreslår att då en ansvarig myndighet överväger att bevilja ersättning för tillhandahållandet av allmänna tjänster, för att säkra finansieringen av en tjänst i allmänhetens intresse, skall denna ersättning inte gälla som statligt stöd i enlighet med artikel 87 i EG-fördraget, när
 - grundvalen eller formeln för att beräkna ersättningen fastslagits genom ett objektiva och öppet förfarande, och
 - ersättningsnivån motsvarar kostnadstäckningsprincipen.
 11. Europaparlamentet understryker i detta sammanhang än en gång att kommissionens beslut 2005/842/EG av den 28 november 2005 om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd, som beviljas som ersättning till vissa företag¹, vilka är anförtrodda tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, måste genomföras klart och tydligt.
 12. Europaparlamentet betonar att det är den ansvariga myndigheten som avgör om man direkt skall tillhandahålla en tjänst i allmänhetens intresse, eller överlåta tillhandahållandet på externa tjänsteleverantörer.
 13. Europaparlamentet anser att om en myndighet lägger ut förvaltningen av en tjänst i allmänhetens intresse leder detta med nödvändighet till att tjänsten måste utannonseras genom offentlig upphandling. Denna princip bör emellertid lämna möjligheten öppen för den ansvariga myndigheten att i trängande fall direkt och utan ett upphandlingsförfarande lämna ut ett sådant uppdrag till en tjänsteleverantör efter sitt eget val, såvida det aktuella uppdraget får föga effekt på handeln mellan medlemsstaterna eller där tjänsterna i allmänhetens intresse uppvisar vissa särdrag. Kommissionen bör för sådana fall

¹ EUT L 312, 29.11.2005, s. 67.

tillsammans med medlemsstaterna och Europaparlamentet fastslå de aktuella undantagen samt villkor och kriterier för dessa i en förordning, i enlighet med ”Altmark-kriterierna”.

14. Europaparlamentet kräver i detta sammanhang, och för att uppnå eventuella effektivitetsvinster genom utnyttjande av nya leverantörer och former för att tillhandahålla tjänster i allmänhetens intresse, att rättssäkerheten ökas för de olika interkommunala organisationsformerna (interkommunalt samarbete, internt tillhandahållande inom kommunen, offentlig-privata partnerskap, koncessionstilldelning), att tillämpningsområdet för EU:s lagstiftning om konkurrens, tillhandahållande och stöd klarläggs, samt att allmänna och i hela EU gällande kriterier införs.
15. Europaparlamentet anser att den ansvariga myndigheten skall se till att i de sektorer, där myndigheten har fastslagit bestämmelser för allmännyttiga eller samhällsomfattande skyldigheter eller särskilda mål, de för respektive sektor lämpliga formerna och instrumenten för att reglera detta tillämpas på grundval av öppna bestämmelser.
16. Europaparlamentet anser vidare att, i syfte att åstadkomma mer öppenhet och konsumentskydd, instrumenten för reglering åtminstone måste möjliggöra att föreskrifter utfärdas på följande områden:
 - Fastställande av olika slag av tillgång till de befintliga näten, såvida tillgången krävs för att kunna leverera tjänsten.
 - Fastställande av pris- och/eller avgiftsvillkor för tillhandahållande av tjänsten.
 - Bestämmelser om uppgörelse i godo av tvister mellan tillhandahållaren av tjänsten och användaren, utan att det påverkar möjligheten till överklagande.
 - Rådgivning, samt att i förekommande fall den myndighet som är ansvarig för konkurrens tar upp varje detalj som skulle kunna tyda på en överträdelse av de nationella och de i EG-fördraget föreskrivna konkurrensbestämmelserna.
17. Europaparlamentet föreslår dessutom, för att högkvalitativa och effektiva tjänster i allmänhetens intresse skall kunna erbjudas, att objektiva och öppna kvalitetsnormer fastslås på frivillig basis för att garantera att de allmännyttiga skyldigheterna, de samhällsomfattande tjänsterna eller de särskilda mål som ålagts tillhandahållaren och/eller leverantören av en tjänst i allmänhetens intresse kan uppfyllas. Vid fastställandet av sådana kvalitetsnormer skall följande punkter beaktas:
 - Skydd och säkerhet för användaren av tjänsten.
 - Normens lämplighet och proportionalitet i förhållande till tjänstens mål och kostnader.
 - Största möjliga spridning och offentliggörande av normen.
 - Enkel och effektiv kontroll av uppfyllandet av normen, som skulle kunna bestämmas på grundval av en stadga eller en uppförandekodex.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av sin resolution av den 14 januari 2004, sin resolution av den 9 mars 2005 om halvtidsöversyn av Lissabonstrategin¹, sin resolution av den 15 mars 2006 till Europeiska rådets vårmöte

¹ EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 164.

2006 med avseende på Lissabonstrategin¹ samt föreliggande resolution lägga fram ett förslag till lämplig lagstiftningsram.

19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

¹ *Antagna texter*, P6_TA(2006)0092.

MOTIVERING

Vikten av offentliga tjänster

Tillgång till offentliga tjänster med hög kvalitet är en central politisk fråga. Bra skolor och sjukhus, rent vatten, säkra och tillförlitliga transporter och energi ingår till exempel i de flesta definitioner av god livskvalitet.

De offentliga tjänsterna är dock inte bara avgörande för enskilda medborgares livskvalitet. De spelar också en nyckelroll i EU:s flaggskepp Lissabonstrategin, som syftar till att skapa världens mest dynamiska, sammanhängande och hållbara ekonomi genom att ta till vara styrkorna i EU:s sociala och ekonomiska modell. En god offentlig service kan bidra till att övervinna ekonomisk stagnation, social utslagning och isolering, öka den sociala och territoriella sammanhållningen samt förbättra EU:s inre marknads funktionssätt och den externa konkurrenskraften.

Offentliga tjänster av hög kvalitet – öppna och lättillgängliga, med lika tillgång för alla – är därför väsentliga inslag i den europeiska samhällsmodellen. Marknadskrafterna kan inte alltid ensam svara upp emot de offentliga tjänsternas dynamiska natur. Det är därför som offentliga myndigheter på alla nivåer är djupt involverade i att tillhandahålla, reglera, organisera och – i olika utsträckning – finansiera eller stödja sådana tjänster. Det är inte EU:s uppgift att lägga sig i tillhandahållandet av sådana tjänster. I stället anser föredraganden att EU bör skapa större rättslig säkerhet så att offentliga myndigheter på alla nivåer kan trygga allmänhetens intressen när dessa tjänster tillhandahålls. EU kan också spela en roll för att se till att standarderna är tillräckligt höga i hela Europeiska unionen och se till att EU-medborgarskapet verkligen står för goda, effektiva och högt kvalificerade offentliga tjänster.

Vad är offentliga tjänster?

Människor menar olika saker när de säger ”offentliga tjänster”. En del ser offentliga tjänster som de tjänster som tillhandahålls, eller finansieras, av den offentliga sektorn. För andra är det avgörande kriteriet om tjänsterna tillhandahålls ”i allmänhetens intresse” och i denna komplicerade debatt har många andra definitioner förts fram.

Enligt föredraganden måste man börja med att klargöra de olika föreställningarna om offentliga tjänster och skilja mellan tjänster av allmänt intresse som å ena sidan är sådana tjänster som har kommersiell natur och som i huvudsak finansieras av användaren, vilka i EG-fördraget definieras som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i enlighet med artikel 16 i EU-fördraget, och å andra sidan tjänster som inte har kommersiell natur och som i huvudsak finansieras med offentliga eller sociala medel och som kan betraktas som tjänster av allmänt icke-ekonomiskt intresse, såsom tjänster av allmänt intresse som bara fyller sociala funktioner eller sådana som är förbehållna offentliga myndigheter.

Tanken bakom artikel 16 är att skilja ut de tjänster som skulle kunna påverka den inre marknads funktionssätt i betydande omfattning på grund av att de är ekonomiska till sin natur, från icke-ekonomiska tjänster som inte kan göra det. Icke-ekonomiska tjänster, däribland till exempel polis och rättsväsende, betraktas som frågor enbart för olika nationella förvaltningar, och EU har inga befogenheter i fråga om dessa. Tyvärr ger inte EU-rätten för

närvarande någon klar vägledning för hur man skall skilja mellan tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, tjänster av allmänt intresse och andra tjänster – vilket innebär att det i enskilda fall inte är klart om och i vilken utsträckning EU:s regler för den inre marknaden skall tillämpas. Föredraganden vill därför starta en debatt för att försöka klargöra detta.

Att respektera olika nationella traditioner

I hela Europa betraktas goda offentliga tjänster som ett grundläggande element i ett civiliserat samhälle. Men nationella traditioner – vad som tillhandahålls, hur och av vem – varierar mycket, vilket skapar missförstånd och förvirring om vad exakt som menas med offentliga tjänster och en motvillighet att alls försöka utforma gemensamma europeiska kriterier och riktlinjer.

Nationella, regionala och lokala myndigheter håller fast vid sin självständighet att utforma sin politik för sina medborgare på sitt eget sätt. Men i praktiken möter de ofta inblandning från Europeiska kommissionens eller EG-domstolens sida, när dessa bedömer deras verksamhet ur perspektivet av EU-reglerna för den inre marknaden – och till exempel anser att korssubventionering strider mot reglerna om statligt stöd, inför betungande åligganden om offentlig upphandling eller behandlar vissa åligganden att tillhandahålla offentliga tjänster som hinder för EU:s inre marknad.

Enligt föredragandens åsikt finns det för närvarande inga garantier för att det finns ett effektivt skydd för det lokala självstyret eller rättssäkerhet för dem som tillhandahåller offentliga tjänster, för offentliga myndigheter, privata företag eller för dem som använder tjänsterna.

Strävan att öka rättssäkerheten måste innebära att situationen klargörs för att trygga det lokala självstyret och subsidiaritetsprincipen genom att fastställa sambandet mellan å ena sidan reglerna för den inre marknaden och å andra sidan strävan efter mål som ligger i allmänhetens intresse när de tjänster av allmänt intresse tillhandahålls som har en betydande ekonomisk dimension och kan påverka den inre marknadens funktionssätt.

Förvirring och osäkerhet i dagens lagstiftning

Även om det föreslagna konstitutionsfördraget, när det väl ratificeras, kommer att ge konstitutionella garantier för tjänster av allmänt intresse medför den detaljerade lagstiftning som har ackumulerats under många år i praktiken en stor osäkerhet, eftersom bara de mest generella principerna som styr de offentliga tjänsterna slås fast i fördraget, samtidigt som det finns en detaljerad EU-lagstiftning som tolkar och tillämpar reglerna om den inre marknaden.

Det är inte klart i vilken utsträckning tjänster av allmänt intresse eller allmänt ekonomiskt intresse omfattas av till exempel konkurrensrätten, lagstiftningen om den inre marknaden eller regler som har utformats för att styra subventioner eller öppna offentliga upphandlingar. Lagen utvecklas genom kommissionens och EG-domstolens ofta oförutsägbara svängningar. Likaså har avregleringen av olika offentliga tjänster under åren – såsom telekommunikationer, post, energi och järnväg – alltid grundat sig på olika regler som ökar komplexiteten och osäkerheten i lagstiftningen. Dessutom är finansieringen och administrationen av offentliga tjänster i EU beroende av hur rättspraxis och lagtolkning utvecklas, vilket är oförutsägbart.

De som hoppades på ett nytt, säkrare rättsläge för de offentliga tjänsterna blev besvikna på kommissionens grön- och vitböcker om tjänster av allmänt intresse som nyligen kom och på det nya meddelandet om sociala tjänster av allmänt intresse: kommissionens dokument skapar ingen ökad rättssäkerhet på någon av de nämnda punkterna. Dessutom innebär förslagen till ett tjänstedirektiv att nya frågor om de framtida villkoren för dynamiska offentliga tjänster uppstår.

Krav på handling: större rättssäkerhet för de offentliga tjänsterna

För att värna om tjänster av allmänt intresse och sätta stopp för osäkerheten om rättsläget behöver EU – omedelbart, och parallellt med det arbete som för närvarande görs med det vidare tjänstedirektivet – en generell rättslig ram för de offentliga tjänsterna som komplement till befintliga sektoriella och nationella bestämmelser, som införs på grundval av ett gemensamt beslutsfattande med Europaparlamentet.

Den nya rättsliga ramen skall

- klargöra ansvarsfördelningen mellan EU och medlemsstaterna,
- införa kriterier för en klar åtskillnad mellan tjänster av allmänt ”ekonomiskt” och ”icke-ekonomiskt” intresse, för vilka olika lagbestämmelser gäller,
- genomsyras av de lokala myndigheternas suveränitet att utforma och administrera de offentliga tjänster som de ansvarar för,
- trygga medborgarnas rätt till lokal medverkan och se till att deras behov, krav och problem granskas skyndsamt och direkt, samt skydda konsumenternas rättigheter och de samhällsliga rättigheterna,
- respektera behovet av specifik sektoriell lagstiftning för en del tjänster och skapa en klar koppling till denna lagstiftning och till det tjänstedirektiv som för närvarande ligger på parlamentets bord,
- trygga respekten för principerna om insyn, öppenhet, solidaritet, hög kvalitet på tjänsterna, allmängiltighet, lika tillgång, partnerskap med det civila samhället och arbetstagarnas deltagande,
- klargöra de principer som styr finansieringen och kravet på offentlig upphandling av offentliga tjänster, särskilt när det gäller annorlunda och nya former för att tillhandahålla och administrera dem i en dynamisk offentlig sektor.

Själva definitionen, formuleringen, organisationen och finansieringen av tjänster av allmänt intresse, både ekonomiska och icke-ekonomiska, måste förbli en uppgift för medlemsstaterna och deras regionala och lokala myndigheter. Under förutsättning att de centrala normer och kriterier som beskrivs ovan kan uppfyllas förutses föredraganden att lösningarna för tjänsteutbudet på lokal nivå får största möjliga bredd och möter de lokala behoven.